

Hanne Reintoft (DKP):

Nu kan hr. Bernhard Baunsgaard vist ikke forlange, at jeg skal være uenig med ham i, at det nuværende samfund ikke duer. Jeg synes faktisk ikke, vi snakker om andet, end at vi gerne vil have lavet det om. Det, hr. Bernhard Baunsgaard kalder det senindustrielle samfund — det er en meget raffineret betegnelse — er vist det, vi andre kalder det monopolkapitalistiske samfund, og vi er ganske enige i, at det frembyder nogle styringsvanskeligheder, som vi i hvert fald ikke har været i stand til at løse, og jeg er meget i tvivl om, at vi formår at løse dem. Jeg skulle måske i den forbindelse nævne, at hele indkomstskattesystemet i den socialistiske verden selvfølgelig er så godt som afskaffet, netop fordi man kan se det tabelige i det.

Men det, jeg kom herop for, var for lige at sige til kristeligt folkeparti, at det er ikke helt rigtigt at sige, at vi ikke har råd til at afskaffe skatten på de sociale ydelser i al almindelighed. For det er i meget høj grad noget, der koster os penge at beskatte disse ydelser. Det er sådan ude i kommunerne, at når man giver folk almindelig socialhjælp efter forsorgsloven, og det samme gælder hele revalideringsområdet, skal man, simpelt hen fordi det er et eksistensminimum, man giver folk, beregne, hvor meget skat der skal betales af det, og så skal den ene del af kommunekassen overføre pengene til den anden del, fordi man ikke beskatter det hos folk. Det kan man selvfølgelig ikke, når det er et eksistensminimum. Der er en kolossal masse arbejde og en masse administrativt besvær med disse skatteregler, og alle kommunerne — spørg dem i Århus kommune og mange andre steder — siger, det er det rene pjat, og at det vil spare os penge, hvis vi afskaffede det system.

Flygaard (DR):

Jeg vil gerne stille det direkte spørgsmål til forslagsstillerne: hvorledes har man tænkt sig at behandle problemerne omkring de små indkomster, som landarbejderne har? Hvorledes har man tænkt sig at behandle de problemer, som de små selvstændige erhvervsdrivende har? Jeg er bange for, at kristeligt folkeparti her kommer til at plukke et enkelt problem ud af en større

sammenhæng, og jeg har også en fornemmelse af, at mange i det høje ting egentlig erkender, at folke- og invalidepensionisterne måske ikke er den gruppe inden for den socialt svage sektor, der relativt har det dårligst i dag, men det er måske det sted, hvor man har den største interesse, fordi der dér ligger de største vælgermæssige interesser.

Ordføreren for forslagsstillerne (Arne Bjerregaard) (KrF):

Må jeg sige til hr. Flygaard, at den sidste bemærkning om, at vi skulle gøre dette af hensyn til vælgerne, skal jeg undlade at kommentere. Vi gør det af hensyn, må jeg dog sige til de problemer, som vi selv har mødt ude i samfundet hos vore medmennesker og ikke af spor anden grund. Så ville vi have gjort det på en helt anden måde og med langt større basuner.

Når der bliver talt om de små indtægter og de små landarbejdere og de selvstændige ude i erhvervslivet, må jeg nok sige, at det kun er et fåtal, som reelt kommer ned på det indtægtsniveau, som folkepensionisterne ligger på.

Så ved jeg nok, at man kan snakke om, at lærlinge, som det blev sagt fra hr. Bernhard Baunsgaards side, kan komme ned på det niveau, men så tror jeg heller ikke det gør noget at oplyse vore lærlinge om, at de mennesker, som i dag næppe har til pålæg på brødet, dengang de var lærlinge så sandelig heller ikke havde retmeget til pålæg til brødet. Derfor skulle vi nok tænke lidt blidere på dem, som dog trods alt har skaffet os det, som vi sidder og nyder af i dag.

Med hensyn til det, som blev sagt af finansministeren, kan jeg kun sige, at jeg for det første da er glad for den velvilje, som blev vist os med hensyn til forslaget, og jeg er klar over, at dette spørgsmål rejser særdeles mange problemer, som vi må tage stilling til. Men fordi der er mange problemer, skal man så lade et stort problem ligge? Det føler jeg i alt fald ikke er rigtigt.

Vi rejser problemet, fordi det er et stort problem, og de små problemer må vi så se at løse for at give disse mennesker, som i dag i alt fald er kommet i klemme, en menneskeværdig tilværelse i det samfund, som jeg synes, de på en smuk måde har leveret til os.